

ԵՍ ԱԼ ՀԱՅ ԵՄ

ՀԱՅ եմ աղբաւ՝ պարծիս յասել , առ ի՞նչ եղբայր .
Ի՞նչ ալ Հայ . եւեթ անուամբ . ոչ խակաբար .
Եթէ Հայ ես , Հայոց պարտիս՝ մոյն որերաց ,
Օրնթացս ունիլ , եւ ըստ նոցին , գնալ հետոց :

Հայ քաջազունք , յամբիծ սրտի . սուրբ զգույմանց .
Նշտի դրդեալ , մահուն արբին՝ ընդ հայրենեաց .
Իսկ ՚ի քեզ հայդ , ոչ սէր զիաեմ , ընդ հայութեան ,
Եւ ընդ այնր՝ հայոց քանդիչ լինել ջանաս :

Հայք հայասերք , հայոց սակս . զերկունս բազում .
Յանձնառեալ ՚ի զերծ ժանեաց՝ Հայս ՚ի գայլուն .
Դո՛ւ ալ Հայ ես՝ ցոյց հայութեանդ՝ յայտնի նշան .
Ի դուրթ անկեղծ՝ ընդ հայրենիսդ , գիւցազնական :

Գոն Հայ որդիք՝ յարդեան դարու , զոհողք անձանց ,
Ըղբիս ՚ի շուք , ընչիւք հանդերձ , սէր յաննախանձ .
Դո՛ւ ալ Հայ ես՝ քեզ չէ՞ օրէն նոցին սարաս ,
Չատագովել ազգիդ պատին՝ ըստ քոց կարեաց :

Արին Վարդան՝ Հայոց ՚ի պէտս , Մորովսէին .
Սատնեաց զանձն ՚ի կենսխուղ՝ սայր մկրատին .
Դու եւ նորին , ՚ի սերնդոց , շառաւիղեալ ,
Ի նդէր խուսիս . յորժամ ազգիդ արկածք գիպեն .

Կ. Բագրատունեան
Սիսիւնի :